

POISTELEHTI

Nr. 1

2.aastakäik

Jaanuar

1932

1932 !

Poistel on kindlasti teised mõtted peas uue aasta puhul, kui vanematel inimestel. Kui vanemad vaatavad murelikult tulevikku ja ikka enam süvenevasse majanduskriisi-tõndile, siis noored ei tee seda sugugi.

Noorus lubab minna üle oluraskustest, ja seda õigustatult. Noorus on muretuse aeg ja uus aasta tähendab temale kaugenemist lapsepõlvest ja liiginemist täisnimese ikka.

On kombeks uuel aastal õnne, edu ja kõike selletaolist hääd soovida. Mida soovida siis vallatlovale noorusel - poistele?

Kas soovida neile veel rohkem vallatlemise ja lapsepõlve muretuse võimalusi või aegsasti tõsist arusaamist elu muredest ja raskustest?

Ei seda egateist! Esimesega tehakse poisil elu lille-aiaks, hellitatakse ja tulemus on - "mammapoeg". Teisega aga paisatakse noor elu liiga vara eluraskusisse ja elu ilusaim aeg on sellele poisile pääsematult kadunud, ja ma ei lase vist märgist mööda, kui väga paljud sarnaseist muutuvad "üksiküübeks."

Mina tahan kõigile poistele soovida 1932 aastaks ja edespidi hääd tööd indu. Töö on see, mis meid peab kandma ja rahuldust pakkuma. Kes maast - madalast tööga ühte kasvunud, neile on töö lõbuks ja naudinguks. Töökaist poistest sirguvad tublid ja töökad riigi kodanikud, kes suunivad riigi-olu õigeisse roopaisse.

Iga poiss võtku omale uuel aastal eesmärgiks tööd - üleshitava tööd - üksiklik, mis alal. Kõige lihtsam on see kooliskäijale. Need esmaajones seadku omale eesmärgiks hoolsa ja visa edasipüüdnise koolitöös. Teised, töölkäijad, püüdku saavutada veel suuremaid tagajärgi omal alal.

Olen kindel, kui kõik tõsise püüdnisega ja usuga edusse astuvad uude aastasse, siis - kui tuleb jällegi uus aasta - aastal 1933 oleme jõudnud edasi suure sammu.

Alaku uus aasta tšü-tähe all. Selles mõttes soovin kõigile "Poistelehe" lugejale ja kaastöölisale lootusrikkast ja töökast uut aastat!

Hugo Simann,

Peatoimetaja.

Vaimline osa klubi tegevuses.

Vaimline joon peab õieti kõiki ühingu ja klubide tegevust läbistama, kuid selle rakendus nõuab suurt vaimlist süvenemist ja kogemusi ning on olnud seni raskemaid.

Klubi kui terviku moodustavad poisid ühes juhiga ning neist üksikuist tegureist oleneb klubi sisu, ilme ja areng. Muidugi on siin mõjumas ka teisi ja kõrvalisemaid asjaolusid. Klubi vaimlise arengu eeldusks on aga klubi juhi vastav tasapind ning isiklik elu.

Poisid on oma vaimliste kalduvuste väljenduses väga tagasihoidlikud ning kõik eeldusodki vaimlise arengu eduks võivad kängu jääda kui ei ole lähemat tuge, äratust ning eeskuju. Ja nimelt eeskuju kõige enam, sest poisid hindavad ja mõistavad tegelikku elu ja tegusid enam kui sõnu, olgugi ilusaid sõnu.

On oksitus kui öeldakse, et poisil puudub huvi vaimlisiks küsimusiks. Väliselt näibki ehk see nii, kuid oma sisemas olavad nad rohkem läbi ning kannatavad enam kui arvatakse.

Oma sisetundes on nad väga selektiivsed kõiki elunähtoid tähele panema ja neile resigverima. Kunagi pole inimene selliselt valmis heale anduma kui just nooruses. Moor on unistajagi ning tundes enese kasvavat jõudu seab ta üles ideaale ning sihte, mida käsitab temale oma-pärase religioosideedi tundega. Ta aimab, et peab midagi suurt saatma korda ning omades tugeva "kamba" /ühiskonna/ instinkti, ta on valmis loobuma mõnestki oneschüvest teiste kasuks.

Poisi usk on tundmuse, elamuse usk, mida on kerge rakendada otsokohestele tegudele, ning selles suunas tuleks seada kokku ka klubi tegevuskava vaimline osa. Kristuse õpetus on suur ja avar ja juhil oleks raske sealt klubile just seda pakkuda, mis poistele kõige huvitavam, kõige arusaadavam ja elulisem oleks. Selleks on vaja toada noorte psühholoogiat nende vanuse kohaselt, ning tundes nende huve võime neile lähemale tuua seda, mida nad just otsivad. Poiste ideaaliks on suured mehed, mitte niipalju nende pikkuse, vaid just tegude, kangelas tegude poolest. Kõik poisid tahavad saada kangelasiks. Eks Kristus olegi suur eeskuju, suur kangelane, mis poisse vaimustab. Tõeotsimine, vabadustung ja oma kodumaa armastus on tegurid poisi hinges, mida ta ei lase tõkestada ja mis teda õrgutavad. Eks need omadused ole kõik leidnud lahenduse Kristuse isikus. Nii on siis kergem ka kõike kristlikku kõlblust siduda ümbritsevate elunähtustega ning seda poisile elavaks teha.

Oleks ekslik arvata, et vaimlist kava saab vaid klubi koosolekuil viia läbi. Selleks võib olla igasugune klubi tegevus nagu matkamised, suusaretked, võistlused, tööõppus jne. Juhi kõrge tasapind kõlbluses ja kristlik meelsus on siin eeldusiks, mis aitavad luua vastava olukorra, ning kindel veendumus oma sihis, sisemine tasakaal ja lähedane side Jumalaga aitavad saada üle raskusist ja ochaõnnestumisist.

Siirdudes kava üksikasjusse tulcks esijoones rõhutada ühist arutelu, olgu koosolekul ehk mujal ühise grupina. Juht ehk keegi poistest kannab ette vastava teksti piiblist, seda omalt poolt selgitades, millele järgneb ühine mõttevahetus. Siin on igal poisile muidugi ütleda, mille üle ta ammu juba järelnõelnud või millest ta pole saanud jagu. Ei poissi rahulda pinnapealsus, ta tahab täit tõtt kätte saada ja põhjalikule selgusele jõuda.

Arutelu olgu võimalikult lühikene, kuid tõsine ja sisukas. Lõpuks teeb juht üldise kokkuvõtte. Sellele võib järgneda vaimline laul ehk palve.

Väga tähtsaks osutuvad isiklikud jutuajamised poisi ja juhi vahel. On palju küsimusi, mida noor ei taha koos teistega arutada ning sellepärast vajab juhilt üksikult selgitust. Selles usalduslikus vahetõrmas on juhi sõnal kõige suurem mõju. Ja olgu see siis ka hea seema heale pinnale.

Võiks pidada ka referaate ja pikemaid ettekandeid ning kõnesid, kuid see ei või olla väsitav, vaid peab ikka kõiki haarama kaasa mõtlemisele. Koosolekuil võiks vahest ka häid artikleid ette lugeda, näiteks N.M.K.Ü. aegkirjast "Kolmnurgast" või mõnest heast raamatust nagu Anrice "Süda" jne. Palve tähtsuse selgitamisel on suur tähtsus, kuid see peab sündima lihtsalt ja kogemusile rajatuna, Palve silmapilgud, olgugi vähesed memendid, annavad suurima jõu elus. Ühine kirikusse minok saagu häiks harjumuseks.

Nagu öeldud, noored teevad oma veendumuste põhjal otsuseid ja tahavad neid tegudena teha, tahavad olla praktilised kristlased. Tuleks otsida üles vaeseid perekondi, neid aineliselt või tööga toetada, olla abiks kehvemaile kaaslasile, teha vaestele lastele jõulurõõmu - siin ongi laialdane tegevusväli ja seda iseäranis praegusel kehval ajal. Klubi võiks muretseda väikese hoiukarbi, kuhu liikmed mõne isikliku õnnestumise või õilsa otsuse järel, olgugi väikesed summad, koguvad. Hiljem võib selle rahaga midagi ette võtta heategevuse mõttes. Muuseas, poiss ei peaks püüdma haatogu raha abil korda saata, mis võib olla kergelt saadud. Paremtahtu seda oma isikliku teoga.

Klubi kristlik mõju peab tungima ka poiste kodudesse ja seda poiste oneste kaudu. Samuti kooli- ja tervesse ümbruskonda. Aga noored tihti nagu hõbenevad endid väljendada. Nad nagu kardavad kaotada seda vähest ja õilsat, mis neil on olemas. Kuid julgust peab olema, kristliku julgust! Kristlikku julgust väljendumises ja võitlemises aususe, tõe ja kõige hea ning õilsa eest!

Hindlalt edasi ning Iaa aitab meid!

- t.

America ! America !

H. Simann.

Kuidugi ärgates järgmisel hommikul ei tahtnud nagu uskuda, et olin tõeliselt New-Yorgis. Aga kära, müra, mis kostis alt tänavalt - ülesse - 14 korrale, kus asusid meie toad, kaotas igasugused teised arvamused; ja pilk aknast välja kõrgeile pilvelõhkujatele oli küllaldaselt tõenduseks, et olime siiski - New-Yorgis.

Oli 4. juuli Ameerika rahvuspüha. Kuna järgmine päev 5. juuli oli harilik nädalapüha, ja Ameerikas on harukordne juhus, kui kaks püha on järjestikku, sest suuri pühi nagu jõuluid, ülestõusmise- ja nelipühi peetakse seal ainult üks päev, siis olid miljonid newyorklased kasutanud võimalust sõita kaheks päevaks välja ilma-linna rähklamisest maale - "weekendile."

See oli ka põhjuseks, miks liikumine New-Yorgi tänavail oli vaiksem kui harilikult. Poole "breakfast'i" oli meil esimeseks vaatlusobjektiks - Empire State Building, nimetaksin teda "pilvelõhkujate kuningaks" või 8. ilmaineks.

Meile üllatuseks asus hiigel-ehitis samal 54. tänaval, kus meilegi peatusime. Ma ei hakka kirjeldama siin taevasse ulatuva tornmaja üksikasjalikult, sest see peaks kõigile tuttav olema kirjutiste põhjal, mis sageli siin-seal ajalehis ilmuvad. Võrdluseks olgu tähendatud, et ta on täpselt kolm korda kõrgem kui meie Oleviste kiriku torn. Neist mõtetest peaks jätkuma, et saada õiget kujutist hiigelmaja kõrguse kohta. Aga siiski pean tähendama, et ta ei tundunudki nii kohutavana. Seda põhjustas asjaolu, et kaotasime kõrgete majade vahel relatiivsuse, suhtelisuse tunde. Leidus isegi neid, kes vaidlesid, et "Woolworth Building" - "Empire State Building'i" eelkäija kõrguses, et ta pollagi Oleviste kiriku tornist kõrgem. Ja päris seljali siiski ei tule laskuda, et meie "taevapiirajaile" tippu vaatama küünida tänavapinnalt.

Asume ühte tõstetooli, neid on mõnikümmend kogusummas, ja hääletult, kiirelt tõuseme ülesse - kõrgusesse; - võib näha ainult kiirelt, vahelduvalt, punaseks lõõvaid korra numbreid . . . 30, 31. . . 40, 41 . . . 60, 61. . . 80, 81, 82, 83, 84 ja 85. . . tõstetool peatub. . . asume kõrguses, mis ületab juba kõiki New-Yorgi hiiglasid, ja millega võistleva ei kütüni isegi enam Eiffeli torn. Aga veel - edasi! Siit algab vaatetorn ehk tulitorn. Meie peatume siin 85. korra katusel asuval terrasel, et nautida meelikütkestavat väljavaadet. Asume ootavasse tõstetooli ja mõne hetkega oleme tippu 102. korral arvates tänavapinnast.

Siit on võimalik vaadata igas suhis üle New-Yorgi, mis lasub kui poolel. Läänes kerkib ülesse Manhattani poolsaar vanemate pilvelõhkujatega. Silm küünib soletama Vabadusesammast, mis tuttav juba sissesõidust. Põhjapool on näha Hudson River ja lõunapool East River. Meie isegi hiigelaurikut "Leviathan" seismas sadamas. Itta ulatub aga New-York nii kaugemale, et ei näe lõpu olevatki majade rägastikul, kuigi meile avaneva vaatamispiirkonna raadius on 80 km. ümber. Vaadates itta äratab tühelpanu eriti suur Central Park. Usna ligidal asub ülimumoodsas stiilis ehitatud Chrysler Building, mille terasest tipp sätendab võimsalt keskpäevase päikese käes ja kipub oma 318 mtr. kõrgusega võistleva meie vaatepunktiga.

Erilist huvi pakub meile oma peatuskoha ülesse otsimine. Orienteerumist kergendab suuresti see, et asume samal kängvaal ja suure Pennsylvania jaama lähedal.

Ei taha lahkuda niipea, tahaks veel kaua viibida ülal ja õppida tundma New-Yorki linnu-lennult, kuid meid kutsub piinlik täpne programm, mis koostati kogu meie New-Yorgis viibimise ajaks. Veelkord mõned pilgud jumalaga jätkuks, veel mõned minutid 85. korra terrassel ja mõne minutiga lahkume alla. Laskumine toimub sellise kiirusega, et kõrva trumminahad lõõvad plõksu ja südame all on õõnes tundmus. . .

Pärast lunch'i läksime omnibustega ringisõidule. Need olid tavalised ringsõidu omnibused, mis varustatud juhtidega teevad regulaarselt sõite igal päeval. Hiljem kohtasime sarnaseid igas suuremas linnas.

Väga palju sellisest "sight-seeing'ust" meelde ei või jääda, aga üldmulje saavutamiseks on need väga soovitatavad. Nii läbistasime Itaalia ja Hiina linna-osad. New-York on üldse selle poolest omapärane, et teatud rahvused elavad oma-ette linnaosades ja hoiavad tugevasti alal rahvus-omapära. Ka eestlastel on oma elamis-raioon - Brooklyn. Hiina linnaosas nägime hiinlasi, palju hiinlasi; kõikjal aknaid, ustel, tänavail vahtisid pilusilmalised kollast rassi inimesed. Ei ole mingit põhjust hiinlasi vihata, - ja seda ma ei teegi, - aga siiski oli pisut jube, pealegi kui see kvartaal New-Yorgi politseis märgitud punasega, mis tähendab rohket kuritegelist elementi, mis sinna pagevad ja seal mitmesuguseis urkais asuvad.

Veei külastasime hiinamisjonimaja, kus püütakse hiinlasi võita ristiusule.

Teise lühema peatuse tegime "Aquariumi" juures. Säl oli kenam kogu vee-elu kohta üldse terves ilmas. Kalu, kilpkonna, alligaatoroid, hülgeid ja karpelajaid, kes asuvad enam kui 100 vesistus ja esindavad 200 soltsi mere-elu umbes 8000 üksikolevusega.

Siis möödusime ringsõidul roost tähtsaist chitist, koolest, jne. Eriti jäi meelde vangla, kust n.n. "surmasild", see on majatiib, mis ühendab vanglat hukkamispaigaga, viib elektritoolile. . . Tagasi sõitsime piki East River'i kallast, kust nägime kuulsaid Brooklyn'i ja Manhattani rippuvaid sildu.

Jällegi peatudes olime juba Lääne osas Central Park'i lähedal. Lahkusime omnibusest ja seadsime valmis pildistamiseks. Samas oli ka West Side Branch of Y.M.C.A., uus ühingu maja, suurejoonelisem, mis üldse nägin. See oli sõna tõsisos mõttes ühingu maja, sisaldades kõiki vajalici ruume: - 2 ujulat, 3 võimlat, Rooma saunad, kõrgustikpäike, massaaži- ja treeninguruumid, juukselõikuse, hügieenika ja kosmeetika-asutised. Puna oli harukordselt kuum pöev olnud, vähemalt meile, siis oli meeldivaks üllatusoks otsukohe ujulasse minek, kus mitte üksi keha oi karastatud, vaid ka tõeliselt tundsin, et olime sõbrad. Vees olid kõik läbiseigi: - hindulased, eurooplased, ameeriklased. Ujula ise oli suurepäraseim ruum kogu majas, täielikumas hispaania stiilis, värvilisist tahvelkividest. Kui ruumidest juttu, siis ei saa vaikides mööduda vestibüülatesikust, mis rabas meid omapärase, vanamoodliku euroopa rüütellossele sarnleva stiiliga: - madal, pime, pisut sügjas valgustus kombineeritud seinlühtrite kaudu, siiski hubane ja armas. . .

Ujula külgetõmbavus võttis meeled peast: - ei tahtnud enam lahkuda vee mõnulusest. Hiljusime õhtusõögile. Õhtusõök oli väga pidulik nii monüült kui ka ilmelt. Meid tervitati vastuvõtjate ameeriklaste, new-yorklaste poolt. Tähti laulu ja loodi rahvusvahelise sõpruse kohast meele-olu. Päle õhtusõöki oli nähtud ruumega tutvunemine ja keesviibimisi, neeromailo tantsuga, sest õhtusõögile oli tulnud ka New-Yorgi tütarlapsi. Tantsusaal jättis ka väga häa mulje: - täiesti ümarik, poolvõlvlaoga, meeldiv valgustus, häa parkett ja akustika. Muide - sääl asub ka lava, mida kasutatakse nähtavasti ettekandeks. Üldse kõik ruumid jätsid otstarbekohasuse mulje, kuna chitis on võrdlemisi vastne ja n.ö. "tehnika viimane sõna".

^ Oli juba hilisõhtu kui lahkusime meeldivast, armsaks saanud majast.

Läksime jama piki pimestavalt valgustatud Broadway'd. Meil oli juba teada, et enamusel delegaadest tuleb New-Yorgist lahkuda järgmise päeva hommikul. Et see oli pühapäev, siis oli kõigile kavakohaselt jumalateenistusele minek Riverside Churchi, võimsasse pseudogootilisse jumalakotta. Fimetatud kirik kuulub väljaspool usulahke olevaile. Valitud kontseptsional, häa koori- ja solistide kaastegevusel kaunistasid jumalateenistust, mille tuumaks oli ikkagi dr. Fosdick'u võimas jutlus. Ka kiriku suursugune ohitus oli haarav.

Jumalateenistuse järele külastasime kindral Grant'i kuulsat mausoleumi ja siis läksime lähedalasuvasse International House lõunale. Säl selgus ka, kuhu keegi delegaadest pidi edespidi minema.

Ühe käega.

Kas keegi on kunagi kuulnud ühe käega hokkey-mängijast?

Esimene jäi kutsus Tech'i kooli poisse treeningule. Kuid jäi meelitas välja veel kedagi muud, nimelt üht suurt, tugevat poissi, kes vibutas hokkey-kaigast vasakus käes ning kelle parema käe tühi varukas oli sargile kinnitatud. Kes oleks kunagi lootnud, et mineva aastane kuulus vasak äär ka tänava platsile ilmut.

"Tuled, et treenerit aidata" küsis üks poistest.

"Kindlasti," vastas Don, "täpselt samuti kui mineval aastalgi."

"Noh aga," protesteeris tsepter, "aga sa tõesti ei mõtle mängida ainult . . ."

"Jah ainult ühe käega", naeratas ta. "Ärge kartke mu tundmusi haavata, see autoõnnetus on nüüd juba vana jutt. Ütlen teile kõigile, et lähen tänava aastal samuti kui mineval aastalgi väljale, et mängida vasakut äärt ja kõige pealt tahan ma, et keegi mind ei kahetseks."

"Kuid sa ei või ju mingit jõudu panna ühekäe-lööki," protesteeris üks teine.

Selle peale sirutas Don talle oma kaika ja ütles :- "Hoiast kinni!" Kuid peagi oli poiss pikali maas ja keppi hoidis Don.

"Ega see ühe käega löök polnud halb," naeris Don ja vaatas ringi.

Aga vaatamata sellele, et poisid imestasid jõudu, mis peitus ta ühes käes, nägi ta nende silmis midagi kahetsevat, mis Don'ile pakkus vähe lohutust.

Ainult ta toa-kasslane Terril võttis ta õlast kinni öeldes:-

"Oota, las' nad näevad, kuid sa kettaga ümber käid, küll nad siis muudavad oma arvamist."

Paari päeva pärast, kui mindi jääle, et esimest korda sel aastal käsitada kummi, haihtus Don'i rusutud meeleolu, sest siin näis, et ta oli üks liige sellest koondisest. Ta unustas, et ta oli sant.

Päale harjutust kutsus treener ta kõrvale ja sõnas:-

"Sa käid kummiga ju päris hästi ümber ja ma sooviksin, et võiksin sinuga arvestada samuti kui möödunud aastal, kuid ei saa. Ühe käega ei saa sa kunagi mängida hää kaitse vastu. Sul peaks jatkuma kõigest sellest aust ja hiilgusest, mis sa saavutasid möödunud aastal."

"See pole au, see on midagi muud, mis ma tahan," vastas Don. "Kui ma pooleli jätan, siis olen ma omadega läbi enne kui ma ise seda tunnen. Mul on haruldaselt tähtis näidata teistele, et olen tänava sama hea kui mineval aastal, et ma pole veel täitsa sant."

"Ei," raputas treener pead, "sa võid tõsiselt vigastatud saada ja siis oleks see minu süü, et lubasin sind mängida. Noh, aga eks näe."

Sellelega oli jutt läbi.

Koju minnes oli Don'i süda raske kui tina. Kuid Don'i vana võistlusvõimekus ei lubanud tal alla anda ning ohverdades igal hommikul tunde magamisest treeningiks jääl, harjutas ta eriti ühe käega löömist.

Ühel samasol harjutusel nägi teda treener. Sõna lausumata läks ta Don'ist mööda.

Samal pealelõunal mängis Don esimesel mänguharjutusel tagavara meeskonnas vasaku äärena. See oli juhus, mida poiss ammu oli oodanud. Kui ta nüüd ainult suudaks mööda triibutada esimese meeskonna mees- test, siis ei tohiks treeneril olla mingisugust põhjust teda meeskonnast välja jätmiseks.

Kohe peale lahtilöömist sattus ketta esimeste meeste kätte, kuid mitte kauaks, sest sama poiss, kes mängis Don'i kohta, - vasakut äärt, - kaotas ta ära. Tagavara meeskond Don'iga eesetsas algas pääletungi. Don läbib tsentri. Jäavad veel tema ja värava vahele kaks vastas kaitset. Harilikul juhul oleks ta söötud tsentri ehk paremale, kuid siin pidi ta just näitama, et saab ise värava lüüa. Ta söötis ketta endale ette ja katsus kaitsest läbi murda. Ta enda imestuseks õnnestus see haruldaselt hästi ja kergelt: - ta sai jälle ketta oma hoole alla ning vibutas selle väravasse. Tagasi jõudes kahe kaitseja juurde küsis ta: -

"Miks te mind nii kergelt läbi lasite?"

"Me seda just ei tahtnud, kuid meie ei võinud Sulle vastu panna rohkem arvestades Sinu seisukorraga."

Jällegi kahetsustunne. See oli, mis teda takistas ja sellest pidi ta ennem vabanema kui elata võistlust teiste raskustega, mis tekkinud ta käe koötuse läbi. Ta mõtles kiiresti ning ütles: -

"Te lollid ei oskagi hokkeid mängida. Teil puudub see särts, mis mind kinni peaks. Kui ma selle kummi jälle kerd oma kätte saan, siis näitan, et teie kõige paremini kõlbate pingisocjendajaiks."

Mehed punastasid vihaseks. Don läks kohale tagasi ning uuesti löödi tsentrist lahti. Jälle juhtus midagi sarnast, mille lõpptulemus oli värav löödud Don'i poolt vaatamata sellele, et kaitse talle seekord vihaga vastu pani. Don oli saavutanud, mis tahtis, kuid kes treener sellest aru sai oli küsitav.

Terve nädal kestsid omavahelised mängud. Siis seati kokku meeskond esimeseks võistluseks, kuid Don'i polnud nende seas.

"Treener pole õiglane," ütles ta ühtul oma sõbrale, "sest suurema oee väravaist olen mina löönud."

Terril viivitas vastusega.

"Ütle, mis sa arvad?" usutles Don.

"Ilus Don," tõde on nimelt see, et treener arvab, et meie Sulle küllalt kõvasti vastu ei pane ja vastased meeskonnad poleks Sinu vastu küllalt ottevaatlikud ja võiksid Sulle liiga teha. Ja mina usun, et see arvamus on õige, väljaarvatud tolle kaitsepaari kohta, kes Sinule vihased on."

Õhtul kui Don alnast välja vaatas nägi ta lumega kaetud katusi, edasi oli pime. Sõjal oli maailm, kuhu ta pidi minema püüde kooli lõpetanist. Ja kas tõesti koheldakse teda seal samuti kui siin meeskonnas - kaastundrusega kui santi.

Siis tuli esimene mäng, mille võideti kergesti. Mõõdusid nädalad, võistluste hooaeg ja nii mõnigi kord oli mineva aastase meistri tiitel hädas. Sageli vaatas treener Don'ile, kuid mängu ta teda kunagi ei kutsunud. Poiss aga ei jätnud oma jonnit vaid harjutas kui hull.

Tuli viimane võistlus - finaalmäng. Vastasel, nimelt Warton kooli meeskonnal, oli eriti edurikas hooaeg. Kaotus nendele oli väga võimalik. Vastased jõudsid kohale päev enne võistlust. Ühisel õhtusöögil ütles keegi Warton'i omadest Don'ile:-

"Kahju, et Sina kaasa ei mängi, sest võites pole see õige tasuvõistlus, kuna mõõdunud aastal mängisid Sina meie vastasena."

"Kas arvate endid sama nüüd nii vahvad, et võiksite võita meid, kui oleksime mineva aastases koosseisus?"

"Julgema loota."

Mäng. Warton algas mängu kergelt. Rütmiliselt, söötes mõõdusid nad Tech'i kaitses. Väravavahit püstitis. Siis algas õige ragin. Kuid varsti oli jälle Tech'i värav hädas. Et selle tulemuseks ei olnud värav, seda võis lugeda ainult väravavahi teinelt. Kurn pörkas värava taha; nagu näljased koerad olid poisid ta kallal. Pülitvaatajad olid unustanud pinkide otstarbe, seisid püsti ja kisasid. Pauk . . . Tech'ile löödi värav, kuid see oli peale poolaja lõppu ja ei lugenud. Kui poisid vaheajaks riietusruumi läksid, siis nad tõesti imestasid, et tagajärg oli 0:0.

Teine poolaeg. Sama pinev mäng. Tech'i kaitsel ja väravavahil oli enam tšüüd kui kunagi varem. Selles oli ka palju süüdi uus vasak äär. Ta katsus teha kõike, mis suutis, rabas mis võis, kuid tagajärjed olid väikesed:- vahel kaotas ta ketta, sattus off-side ja sageli mängiti talt mööda.

Kuus minutit enne lõppu murdsid Warton'id jällegi kaitses läbi. Löödi peale. Väravavahit tõrjus, komistas; - löödi uuesti peale - sees. Vile ja kisa. . .

Don ei julgenud treenerile näkku vaadata, sest ta kartis, et see ta silmist oleks lugenud palvet. et teda mängu võetakse, keegi puudutas ta öla. Ta vaatas ringi - treener.

"Mine sisse," ütles see, "kuid ole ettevaatlik!"

Kui Don jälle ilmus, tõusis pöörane kisa, sest pülitvaatajad mäletasid teda mõõdunud aastast, mil teda peeti osariigi paremaks vasemaks ääreks. Oma vastaste näoilmes aga arvas Don nägevat jällegi kahetsustunnet. Täis, et nad arvasid:- "Mis võib üks ühekäega mees teha!" See üleolev arvamus läks neile kallilt maksma. Löödi tsentrist lahti. Don sai söödu ja läks just kui vanasti. Juba hää sööt viis teda vastasajajate selja taha. Ees oli kaitses. Hetkeks kahtles Don:- "Kas sööta või minna ise!" - Ta läks aga ise. Vastased alahindasid teda ja enne kui keegi sai midagi mõelda, oli ta nendest mööda ja lummi oli väravas.

Seis 1:1. Mõni minut mängida. Don teadis ise, et selle värava saavutuse eest võlgneb ta tänu tema alahinnangulo.

Jälle lahtilõök, kuid nüüd see asi ei läinud nii libedalt. Pöörane rüselamine ja pea alati oli Don nende põnevate momentide tekitaja. Tsonter sööb Don'ile, kuid kumm satub vastaskaitsele liiga ligidale. Don lööb siiski sisse. Kostub raksatus:- Don'i kepp on katki - kaitsest on ta aga läbi ja kumm on ta ees ning enne kui vahekohtunik suudab katkestada mängu, pühib Don selle sama kepi otsaga ketta vastas väravavahi jalgade vahelt läbi sisse. Vile. Ühes vilega ka pauk. Aeg on möödas, mäng läbi. Järgnisel hetkel tunneb Don end poiste õul.

"Kes tahab mind nüüd veel kahetseda!" hüüab poiss. Seda oi ütle ta mitte ainult juuresolijatele, vaid üldse maailmale, ka sellele maailmale, mille ta sel õhtul arvas nägevat sääl katuste taga.

Kokkuvõid.

Kui juttu on kokkuvõidust, siis arvab nii mõnigi mees, et see tähendab äratlemist kõigist lõbustusist; tähendab pöörata selg ilule ja kõigile, mis iseäranis iga noor inimene otsib ja nõuab. Siivanedes aga sellele küsimusesse, leiame midagi muud:-

1/ Kokkuvõid võimaldab meile just nautida elu täiel määral, sest lõpuks annab ta meile suurema kapitali. Ka kasvab kokkuvõides meie enesetunne, meie õpime valitsema iseennast ja väldime rõhutatud tunded, mis haaravad igaüht, kes tagasi vaadates leiab, et ta on asjatult raisanud ning sellest õige vähe kasu saanud või koguni ümberpöörduvalt:- võlgu kogunud, mida pärast ei suuda maksta.

2/ Pidage meeles, et loobudes lõbustusist, mis maksavad raha, jääb veel paljugi ilusat üle, mis vast midagi ei maksa. Millised need on, seda teab igaüks. Kui inimene oskab lõbutseda ainult raha abil, siis on ta hingeelu vaene, ta on n.n.kalk.

Kokkuvõidu põhimõtted.

Päevaraamat.

Märkige üles oma väljaminekud. Kes seda ei tee, ei tea kunagi kuipalju maksab elu. Sageli öeldakse:- "Mis tähendab 10 senti trammiraha, 5 senti lehe eest, mis kodus juba niikuini olemas," jne. Kuid võtke nädala või kuu lõpul need väikesed väljaminekud kokku ja teie leiato, et tuleb jällegi üks kuu käia vana saabastega. Sellepärast märkige üles, milleks teie välja annate. Sellega võidate teie:-

- a/ arusaamist sellest, mis maksab elu;
- b/ hoidumist üleliigsest väljaminekuist;
- c/ õpime valitsema iseennast üle.

Eelarve.

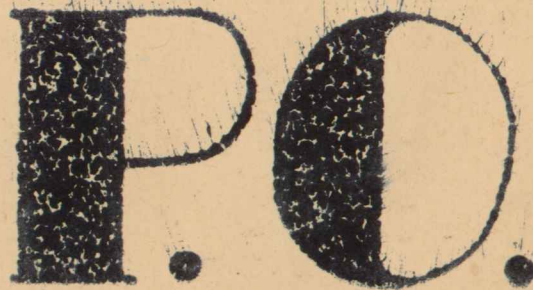
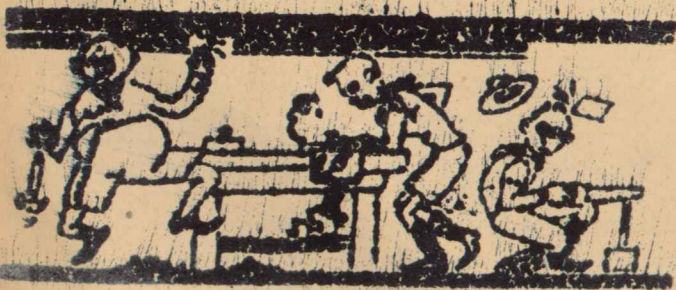
Kuu:-	S i s s e t u l e k u d:-	Eelarve:-	Tegelik:-

Eelarve ja tegeliku vahe:-

Kuu:-	V ä l j a m i n e k u d:-	Eelarve:-	Tegelik:-

Eelarve- ja tegeliku vahe:-

Tegevusvõistlus.

Sügisosed tegevusvõistlused, mis lõpposid esimesel jaanuaril, ei annud rahuldavaid tagajärgi. Mainida võib, et I-sele kohale A kl. tuli "Vivo" saavutades 93 punkti võimalikust 185 punktist.

Teiste klasside klubide tagajärjed pole nimetamisväärsed.

P.O. Jõulupuu pileetide eelmüügi tagajärjed.

Poiste Osakonna jõulupuu pileetide eelmüügis tuli I-sele kohale C klassi klubi "Kondor" saavutades 135 % sihist. II-seks tuli "Viro-Poiss B", III-daks - "Vesto", IV-daks - "Sido".

Ping-pong.

Teisipäeval, 12 jaanuaril s.a. mängis Poiste Osakonna meeskond "Puhkekodu" vastu võites vastast 7:0.
P.O. meeskonnas mängisid:- Loigo, Lembra, Miisk, Andersson, Konopinsky.

Võistlused.

Oktoobri kuu "Poistelehes" ilmus järgmine teadaanne:- igas "Poistelehes" ilmub üks jutt ja üks veste. Et teada saada, milline jutt, veste ja "Poisteleht" poistele kõige enam meeldinud palutakse kõiki poisse saata oma arvamusid "Poistelehe" talitusele. Et "Poistelehe" 1931 aastakäigust on ilmunud kõik 7 nummert, siis palutakse oma arvamusid sisse saata kuni 10-da veebruarini 1932 a.

Poiste vahel, kes hääletanud I-se auhinna saanud jutu, veste ehk "Poistelehe" poolt, loositakse välja 3 auhinda igal alal.

"Poistelehes" nr. 6. lhk., 10-nel ilmund võistlus-veste lahendamisel võitsid:- Kõop, Lints, Kast.

Samas numbris viimsel leheküljel ilmund lahenduse võitsid E.Allik, E.Piisang, F.Ollik.

Detsembril kuu "Poistelehes" ilmus ülesanne pealkirja all:- "Kuidas on nende nimed?" Mõned on saatnud lahendused kuid neid ei arvestatud kuna ühes lahendustega peab olema kaasas ka lahenduse seletus. Nii et selle ülesande lahenduste sisseandmise tähtpäeva pikendati kuni 10 veebruarini, mil oodatakse kõiki lahendusi koos seletustega sissetulema.

P.O. tegevus 1931 a.

Liikmed:-

P.O. üldine liikete arv 31 detsembril 1931 a.	-	551
eesti klubide liikmeid	-	279
vene " "	-	29
eesti skaut-rühma liikmeid	-	177
vene " "	-	37
organiseerimatuid	-	29

Rühmitused:-

eesti poiste klubisid	-	27
vene " "	-	6
eesti skaut-rühmi	-	7
vene " "	-	2

Tallinna Poiste Spordi Liidu 1932 a. töökava.

Tallinna Poiste Spordi Liit alustab oma tegevust veebruarikuu alul. Registreerimine P.S.Liitu 1932 aastaks algab 1-sel veebruaril.

Esialgne teotsemiskava on järgmine:-

- 5-dal veebruaril algavad Tallinna ping-pongi esivõistlused.
14- dal " " " " võrk-ja korvpalli esivõistl.
16- " " " " korona esivõistlused.
13- "märtsil " " sise kergejõustiku esivõistlused, mille kava avaldatakse hiljem P.O. teadete tahvil.
24- dal aprillil peetakse murdmaa esivõistlused. Juhul, kui ilm pole selleks veel küllalt soodne, peetakse võistlused 8-dal mail.

Märkus:- Kõikide kevadiste Poiste Spordi Liidu võistluste registreerimise tähtpäev on 2 päeva enne võistluste tähtpäeva.

Poiste Spordi Liidu suvine töökava koosneb järgmisest:-
kergejõustiku kevadised võistlused ja esivõistlused, jalgpalli karika- ja Eesti esivõistlused Jalgpalli Liidu poolt annetatud karikatele, millelised võitis 1931 a. A klassis - "Viro-Poiss" ja B klassis "Laine" klubi. Pääle nimetatut peetakse Soome pesapalli võistlus ning linnavõistlused Tartuga, Pärnuga ja Helsingiga. Kahel esimesel juhusel sõidavad Tallinna Poiste Spordi Liidu poisid koha peale võistlema, kuna viimane võistlus toimub Tallinnas. Lisaks võistlustele korraldab Poiste Spordi Liit oma liikmeile kursused kergejõustikus, Soome pesapallis ja jalgpallis.

Suviste võistluste üksikpäevajalisemad tähtpäevad määratakse kindlaks aprilli kuus.

1932 a. Poiste Spordi Liidu Asemikkude Kogu koosolek tuleb kokku 9-dal veebruaril kell 19, S.-Roosikrantsi t. 11. Päevakavas on P.S.Liidu uue töökava kinnitamine ja valimised.

Ilmub üks kord kuus.

Üksiknumber 12 senti.

Toimetus ja talitus:- S.-Roosikrantsi 11, telefon. 452-37, avatud igal eripäeval kella 9-ni õhtul.

Väljaandja:- Tallinna Noortemeeeste Kristlik Ühing, Lai 1. Tallinnas.
Paljundatud N.M.K.U. paljundamismasinal, Lai 1. Tallinnas.

